

عنوان مقاله:

کارکردهای ارزشیابی توصیفی در فرایند تدریس

محل انتشار:

نشریه آفاق علوم انسانی، دوره 5، شماره 57 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

علی قربانی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نکا و معلمان مدارس ابتدایی شهرستان نکا

نعمت سمنانی نژاد - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نکا و معلمان مدارس ابتدایی شهرستان نکا

حلیمه ابو - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نکا و معلمان مدارس ابتدایی شهرستان نکا

خلاصه مقاله:

ارزشیابی توصیفی، در لغت به معنی وصف کردن، چیزی را ارزیابی کردن، سنجش و بررسی کردن چیزی که قابل وصف کردن و ستودن باشد، آمده است ارزشیابی توصیفی، نوعی ارزشیابی تکوینی است و بیشتر به منظور بهبود شایستگی تحصیلی به شکل مستمر انجام می گیرد. در این نوع ارزشیابی به جای تعیین نمره برای معیار سنجش، به صورت توصیفی قضاوت می شود. مانند (عالی- خوب- متوسط- ضعیف). شرح و بحث جریان پیشرفت تحصیلی و تربیتی و عملکرد دانش آموزان، به منظور اصلاح روند یاددهی و یادگیری که در کلاس انجام می پذیرد، ازمقیاس کمی به مقیاس کیفی تغییر خواهد کرد. تغییرات نظام ارزشیابی کلاسی در جهت بهبود وضعیت یادگیری دانش آموزان پدیده ای است که امروزه در اکثر کشورهای جهان مشاهده می شود. از این رو، در سال های اخیر در کشور ایران نیز همگام با سایر کشورها، اقداماتی در این زمینه صورت گرفته است. از نظر تحلیل منطقی به نظر می آید که شیوه های متداول ارزشیابی فعلی که خاستگاهی رفتارگرایانه دارند، می توانند به آسیب هایی از قبیل کمبود اعتماد به نفس، اعتماد به نفس کاذب، کاهش عزت نفس، نقصان روحیه ی چالش جویانه، افزایش تسلیم پذیری، حسادت، نیرنگ، دروغ گویی، خودخواهی و در نتیجه ایجاد تعارض های اساسی شخصیتی منجر شوند. این حالات و ویژگی ها نه تنها از جنبه ی علم روان شناسی اختلال محسوب می شود بلکه بنا به فرهنگ غنی اسلامی به ویژه از بعد اخلاق اسلامی نیز غالبا به عنوان رذایل اخلاقی تلقی شده و مورد مذمت قرار گرفته اند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1878276>

